

Благодаря
Ванда
Оскарот

пумава
2-3 маха
Ванс
М. Андреев

27

.....
.....

ПАМЕТНИКЪ

Съзидахъ си азъ паметникъ...въ мечтите

презъ цялъ животъ азъ него все зидая,

съ унесенъ погледъ гледайки ^{Задъ}къмъ края,

^{Задъ}къмъ тихий край на дните.

*) И виждамъ го - ^{азъ}леха се ^{на открито}вие китна

около него, и посреда ^{въ}лехата

седж замисленъ ^{въ}надъ цветята,

надъ канара гранитна.

Седж (замисленъ надъ цветята ази,

десницата си сложилъ на сърцето,

презъ дни на мракъ едничкото което

^{от}ми ^{мрачния}ясенъ погледъ ^{ли}спазя.

Съ това сърце претрадахъ азъ тъгите

и радостта на свойто ^{свободно}време,

на красота и обичъ сеящъ семе

въ умразата на дните.

И делото чрезъ слово азъ постигнахъ.

И миналъ тамъ /отвъдъ на времената,

азъ гледамъ съ погледъ тихъ отъ висината

самъ на която се дигнахъ.

И чувамъ азъ на нови ^{тукъ}дни мълвата,

~~и въ нея екъ отъ~~ ^{въ}мойто живо ^{мо}слово

съ което новъ родъ зарадъ дело) ново

си е кърмилъ ^{трагич}душата.

Азъ виждамъ ги край мене да минаватъ.